वाय्वग्न्योःसाहचर्यात्अग्निसहितंवायुमालंब्यजलधातुमपित्यजतीत्याह सर्वतइति पयोदाइतितन्नाशेनतद्वृत्तस्यजलस्यापिनाशोलक्ष्यते तत्रवायुवेगपराहताःपयोदानश्यंति स्वयंभूःनभस्तलंसंवेष्टयित्वाआ
काशंसंवृत्यमारुतंपीत्वाआकाशनाशेनैवतत्कार्यस्यमारुतस्यनाशंकृत्वास्वपितिस्वंप्रत्यगात्मानंअपितिगच्छति तथाचस्वपितिशब्दनिर्वचनंश्रूयते यत्रैतत्पुरुषःस्वपितिनामसतासोम्यतदासंपन्नोभवतितस्मादेनं
स्वपितीत्याचक्षतेस्वंह्यपीतोभवतीति स्वयंभूःसूत्रात्मा सताशुद्धेनब्रह्मणासंपन्नऐक्यंगतः स्वप्रत्यगात्मना ॥८४॥८५॥ भौतिकप्रपंचप्रलयमाह तस्मिन्निति ॥८६॥ अनंतरिक्षेइतिपंचमहाभूतलयउक्तः एको
हंस्थूलप्रपंचातीतः तैजससंसूक्ष्मंप्रपंचंप्राप्तःसन्भ्रमामीति ॥८७॥ भ्रमहेतुमाह एकेति एकार्णवेनिर्विशेषेब्रह्मणितमश्छन्नतयाघोरेजलेसतिपारावारशून्यजलात्मनाविवर्तमानेसतिशुक्ताविवरूप्यात्मना तस्मा

सर्वतःसहसाभ्रांतास्तेपयोदानभस्तलं॥ संवेष्टयित्वानश्यंतिवायुवेगपराहताः॥ ८४॥ ततस्तंमारुतंघोरंस्वयंभूर्मनुजाधिप ॥ आदिःपद्मालयोदेवःपीत्वास्व
पितिभारत ॥ ८५॥ तस्मिन्नेकार्णवेघोरेनष्टेस्थावरजंगमे॥ नष्टेदेवासुरगणेयक्षराक्षसवर्जिते ॥ ८६॥ निर्मनुष्येमहीपालनिःश्वापदमहीरुहे॥ अनंतरिक्षे
लोकेस्मिन्भ्रमाम्येकोहमाहतः॥ ८७॥ एकार्णवेजलेघोरेविचरन्पार्थिवोत्तम ॥ अपश्यन्सर्वभूतानिवैक्लव्यमगमंततः॥ ८८॥ ततःसुदीर्घंगत्वाहंप्लवमा
नोनराधिप॥ श्रांतःक्वचिन्नशरणंलभाम्यहमतंद्रितः॥ ८९॥ ततःकदाचित्पश्यामितस्मिन्सलिलसंचये ॥ न्यग्रोधंसुमहांतंवैविशालंपृथिवीपते॥ ९०॥शा
खायांतस्यवृक्षस्यविस्तीर्णायांनराधिप ॥ पर्यंकेपृथिवीपालदिव्यास्तरणसंस्तृते ॥ ९१ ॥उपविष्टंमहाराजपद्मेंदुसदृशाननं ॥ पुल्लपद्मविशालाक्षंबालंपश्या
मिभारत॥ ९२॥ ततोमेपृथिवीपालविस्मयःसुमहानभूत् ॥ कथंत्वयंशिशुःशेतेलोकेनाशमुपागते ॥ ९३ ॥ तपसाचिंतयंश्चापितंशिशुंनोपलक्षये॥ भूतं
भव्यंभविष्यंचजानन्नपिनराधिप॥ ९४॥अतसीपुष्पवर्णाभःश्रीवत्सकृतभूषणः ॥ साक्षाल्लक्ष्म्याइवावासःसतदाप्रतिभातिमे ॥ ९५॥ ततोमामब्रवीद्बालः
सपद्मनिभलोचनः॥ श्रीवत्सधारीद्युतिमान्वाक्यंश्रुतिसुखावहं॥ ९६॥ जानामित्वांपरिश्रांतंततोविश्रामकांक्षिणं ॥ मार्कंडेयइहास्वत्वंयावदिच्छसिभार्ग
व॥ ९७॥ अभ्यंतरंशरीरेमेप्रविश्यमुनिसत्तम॥ आस्वभोविहितोवासःप्रसादस्तेकृतोमया ॥ ९८॥ ततोबालेनतेनैवमुक्तस्यासीत्तदामम ॥ निर्वेदोजीविते
दीर्घेमनुष्यत्वेचभारत॥ ९९॥ ततोबालेनतेनास्यंसहसाविवृतंकृतं॥ तस्याहमवशोवक्त्रेदैवयोगात्प्रवेशितः॥ १००॥

चजलभ्रमाद्वैक्लव्यंमूर्छांअगमंप्राप्तवानस्मि ॥ ८८ ॥ ततःसुदीर्घंगत्वाहमित्यादिनासएषपुरुषव्याघ्रसंबंधीतेजनार्दनइत्यंतेनपंथेनकृष्णमूर्तेरेवसार्वात्म्यंसर्वकर्तृत्वंचोक्तं तदेतदुपपादितंआदिसभयोःअनेकबी
जगर्भफलतुल्यस्यानेकब्रह्मांडवृक्षकारणत्वंकृष्णस्ययुज्यतेइति ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ततोबालेनेति निर्वेदोवैराग्यं धिक्क्रमदीर्घजीवित्वंमानुष
त्वंचयन्मांबालोपिप्रसादस्तेकृतोमयेतिवदतीतिस्वाज्ञानप्रकाशनंभगवन्मायायाःप्राबल्यख्यापनार्थं ॥ ९९ ॥

Digitized by Google